

M17

The Omega Nebula

Omega Nebula Star Factory

گردآوری : مریم بابادی

History

M17 در سال ۱۷۴۶ یا ۱۷۴۵ توسط رصدگر سوئیسی، فیلیپ لوییز دِ چساو (Philippe Loys de Chéseaux)، کشف شد.

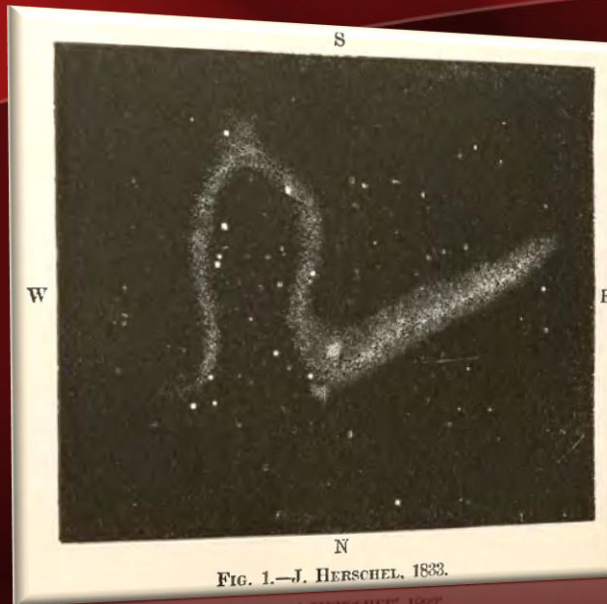
او کشف خود را چنین توصیف کرد: «کاملاً به شکل یک اشعه یا دم یک دنباله دار است؛ با طول ۷' و عرض ۲'؛ کناره‌های آن کاملاً موازی‌اند و همانند انتهایش، به خوبی قابل تشخیص می‌باشند. اواسط آن سفیدتر از لبه‌های آن است.

حدود ۲۰ سال بعد چارلز مسیه M17 را به صورت جداگانه کشف کرد.

در سال ۱۷۸۳ ویلیام هرشل چیزهای بیشتری مشاهده کرد که یک سحابی شگفت‌انگیز؛ بسیار گسترده؛ به همراه یک قلاب در طرف جلو، چند ستاره در آن قابل مشاهده‌اند اما گویا به این سحابی تعلق ندارند و در فواصل دورتر قرار دارند.

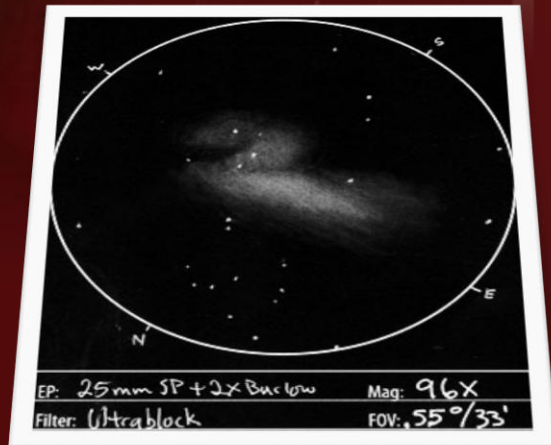
۱۰۰ سال به طول انجامید تا مشخص شود که M17 در حقیقت داخل کهکشان ما قرار دارد.

Other names

نام مشهور امروزی، یعنی سحابی امگا، از توصیف دوم او گرفته شده است: «یک سحابی بسیار گسترده، به شکل حرف یونانی امگا که خط پایه‌ی سمت چپش به سمت بالا خم شده است. بخش منحنی آن بسیار کم نور است و تعداد زیادی ستاره در آن قرار دارد. دیگر خط پایه‌ی آن به سختی قابل مشاهده است.»

چامبرز این شکل را به «قویی شناور بر آب» تشبیه کرد؛ که باعث شده عده‌ای از مردم M17 را به اسم سحابی قو بشناسند.

کورتیس در نوشته‌های سال ۱۹۱۸ خود آورده است: «نعل اسب» بسیار روشن است. حالت گازی بسیار گسترده

Sajjad Asghari 2015/5/20

www.ahvastronomers.ir

H II region

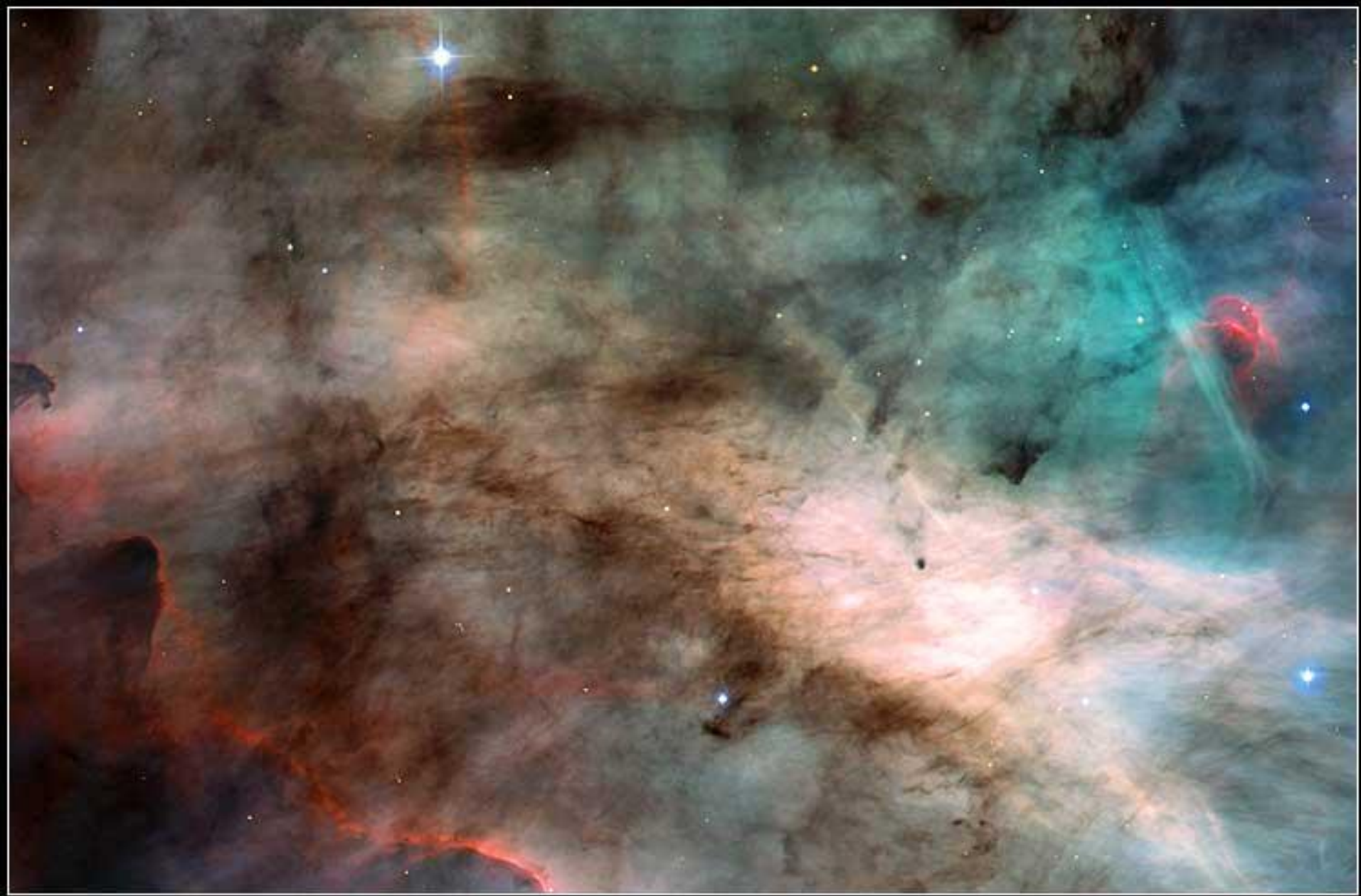

0 5 10 15
arc-minutes

©2011 F. Espenak
www.AstroPixels.com

www.ahvastronomers.ir

Omega Nebula • M17

HST • ACS

NASA, H. Ford (JHU), G. Illingworth (UCSC/LO), M. Clampin (STScI), G. Hartig (STScI) and the ACS Science Team
STScI-PRC02-11c

یکی از دقیق‌ترین تصاویر از سحابی امگا توسط تلسکوپ بسیار بزرگ رصدخانه جنوبی اروپا ESO گرفته شده است. قسمت میانی این زایشگاه ستاره‌ای معروف، به صورت دودی و به رنگ سرخ دیده می‌شود که نشان‌دهنده جزئیات فوق‌العاده‌ای از نمای کیهانی ابرهای گازی و غباری و ستاره‌های نوباوه است. گاز رنگی و غبار تاریک در سحابی امگا شامل موادی برای ادامه نسل بعدی ستاره‌ها است. در این قسمت از سحابی که ستاره‌های جوان به طور خیره‌کننده‌ای درخشان هستند و به رنگ آبی - سفید می‌درخشند، به طور کلی همه‌جا را روشن کرده‌اند.

Views

Sketch: © 2006 J. Perez

Image: © DSS

Perseus

Orion

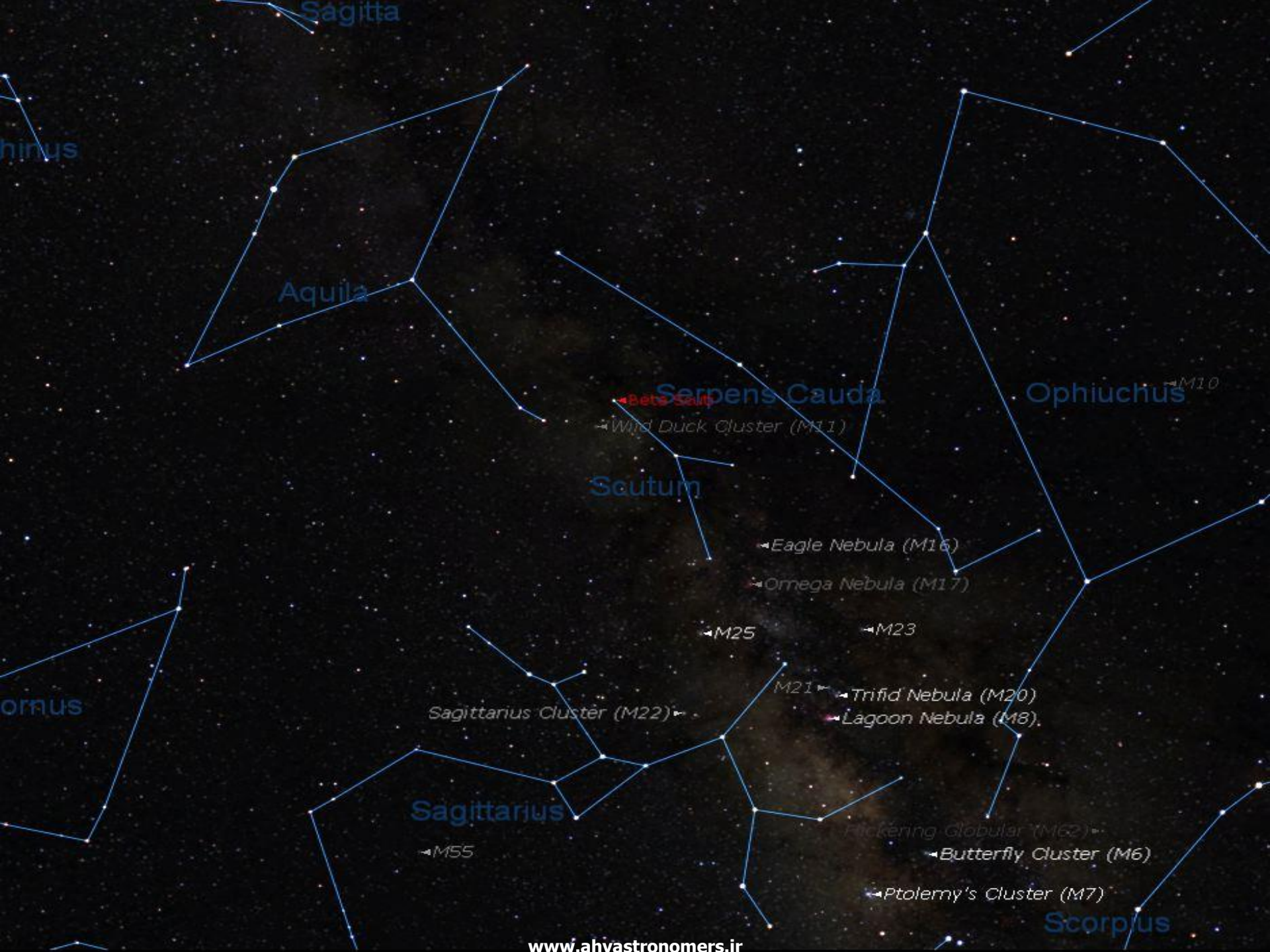
Sun

• M17

• M16

1000 ly

Aquila

Scutum

Serpens Cauda

Ophiuchus

Sagittarius

Scorpius

→ Bets Salt
→ Wild Duck Cluster (M11)

→ Eagle Nebula (M16)
→ Omega Nebula (M17)

→ M25 → M23

Sagittarius Cluster (M22) →

M21 → Trifid Nebula (M20)
→ Lagoon Nebula (M18)

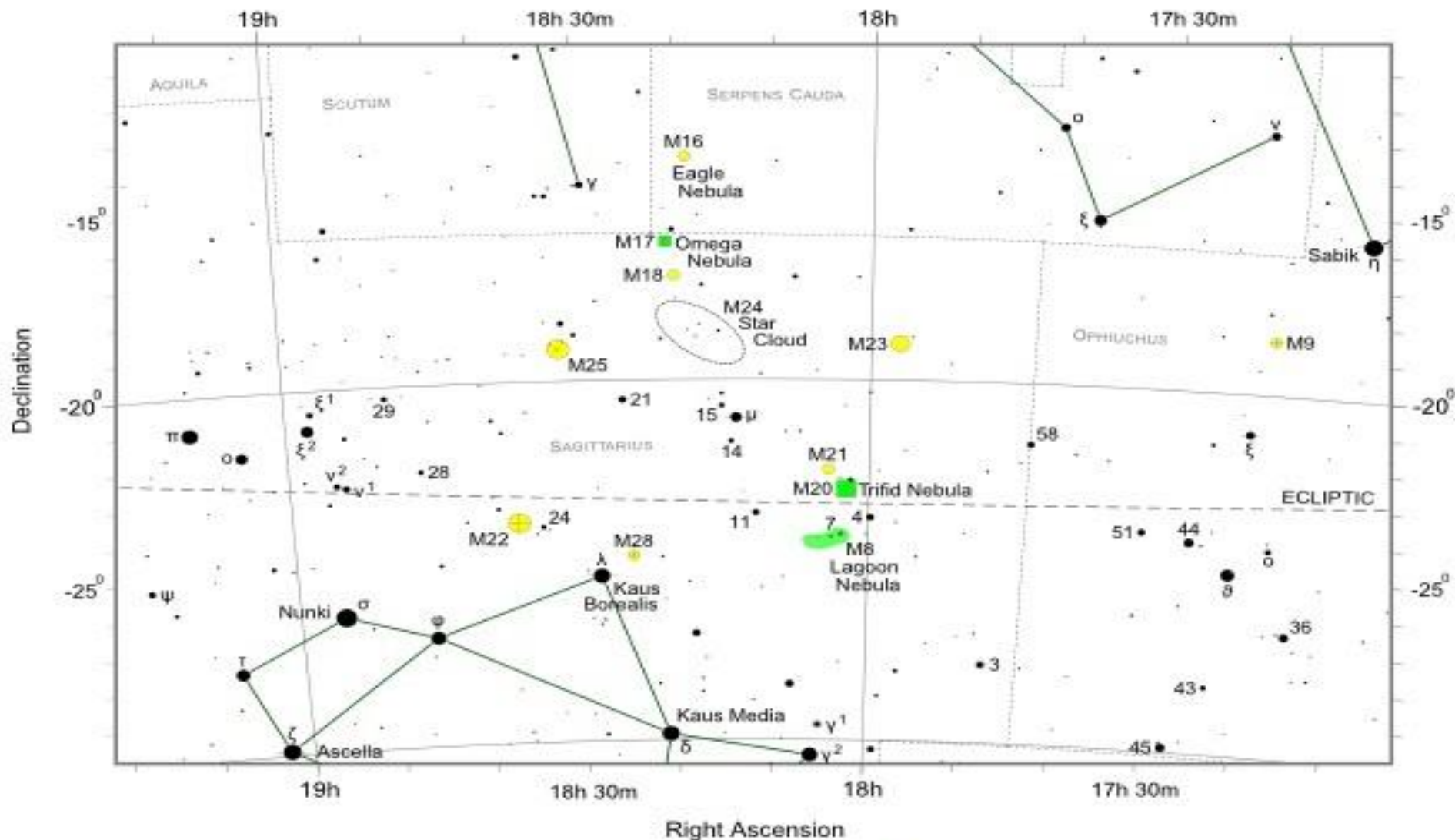
→ M55

Picketing Globular (M62) →
→ Butterfly Cluster (M6)

→ Ptolemy's Cluster (M7)

Messier Finder Chart for M16 Eagle Nebula, M17 Omega Nebula, M18, M23, M24 Star Cloud, M25

Also shown M8 Lagoon Nebula, M9, M20 Trifid Nebula, M21, M22 and M28

Star magnitudes

Double star

Variable stars

Open cluster

Globular cluster

Bright nebulae

Observation data:

Right ascension : 18h 20m 26s

Declination : $-16^{\circ} 10' 36''$

Diameter : 15 light-years

Distance : 5,000-6,000 ly

Apparent magnitude : **+6.0**

Apparent dimensions : 11 arcmins

Constellation : Sagittarius

M17

Maryam .Babadi